

[Camre.]

invalidpensionering en ubetinget nødvendighed. Men det ville være at foretrække, hvis der for en hel del af disse mennesker var mulighed for arbejde under beskyttede forhold, for den passivitet, som invalidpensioneringen indebærer, er en tilstand, som er ulykkelig for de fleste, hvortil kommer, at det indebærer ganske store økonomiske byrder for samfundet i øvrigt, når antallet af invalidpensionister stiger så stærkt, som det har været tilfældet i de seneste år.

Jeg har ved andre lejligheder henledt ministerens opmærksomhed på visse sider af den administrative praksis, som i sig selv virker fremmede på tilkomsten af nye invalidepensionister. Det gælder således, at mennesker med en begyndende erhvervssygdom, hvis udvikling kunne standses ved overgang til andet arbejde, i dag vises tilbage til det arbejde, de ikke kan tåle, i alt for vidt omfang og dermed altså til den slutten, som hedder invalidpensionering.

For det andet har jeg nævnt, at invalidpension i dag tilkendes mennesker, som opfylder visse sygdomsmæssige kriterier rent objektivt, men som, hvis de kunne få beskyttet arbejde, hvis de kunne få forskellige støttemuligheder som invalidebil osv., godt kunne påtage sig et arbejde.

Jeg mener, det er meget ulykkeligt, at tempoet i erhvervslivet overalt er sådant, at den, der er lidt handicappet, straks eller i hvert tilfælde i for vidt omfang må henvises til invalidpensionering. Jeg mener, at der såvel i erhvervslivet som i stat og kommuner må sikres et antal arbejdspladser — i lighed med det, man har gjort i visse af de lande, der var involveret i verdenskrigene — for folk, som er invalide, i forhold til det antal arbejdspladser, som i øvrigt findes på de pågældende arbejdspladser.

Socialministeren (Eva Gredal): I sin skriftlige begrundelse for spørgsmålet anfører hr. Camre, at det er velkendt, at mange af de mennesker, som har fået tilkendt invalidpension i de senere år, vil kunne beskæftiges ved aktivt arbejde, hvis der fandtes arbejdspladser, som var tilpasset de pågældendes handicap.

Jeg er ganske enig med hr. Camre i, at det af mange grunde ville være lykkeligt, om man kunne undgå tilkendelse af invalide-

pensioner og i stedet gøre det muligt for de handicappede fortsat at have arbejde. Ikke mindst hensynet til de handicappede selv taler herfor, men tillige ville det, som hr. Camre nævner, være heldigt af rent økonomiske grunde.

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder det vigtigt, at de handicappede også kan blive på deres nuværende arbejdspladser. Det kan ske, hvis vi ved hjælp af statsstøtte kan indrette deres nuværende arbejdspladser således, at de kan fortsætte i dem, og det er et spørgsmål, som for øjeblikket behandles i et udvalg under arbejdsministeriet.

Jeg tror imidlertid, det er alt for forenklet, når det anføres, at etablering af særligt indrettede arbejdspladser kan medføre en løsning af spørgsmålet om stigningen i tilkendelser af invalidpension. For det første kan der efter invalidepensionsloven ikke tilkendes invalidpension, hvis der er mulighed for at iværksætte optrænings- eller revalideringsforanstaltninger. Det er ikke mit indtryk, at revalideringsvirksomheden hæmmes af, at der ikke eksisterer det fornødne antal arbejdspladser, på hvilke handicappedes arbejdsevne kan afprøves og genoptræning ske.

For det andet forudsætter vores invalidepensionsordning som bekendt ikke, at pension kun kan tilkendes, hvis den handicappede slet ingen arbejdsevne har i behold. Dette gælder stort set kun for den højeste invalidepension, og stigningen i pensionstilkendelserne har været mindst for denne pensionskategoris vedkommende. For mellemste og laveste invalidepension forudsætter loven, at pågældende kan have en større eller mindre arbejdsevne i behold. Etablering af arbejdspladser for disse handicappede vil således ikke overflødiggøre tilkendelsen af pensionen. De beskyttede værksteder og de beskyttede arbejdspladser, som er etableret i henhold til § 10 i revalideringsloven, er da også for størstepartens vedkommende anvendt til fordel for pensionister.

På den anden side er det klart, at man ved en meget tidlig indsats over for en begyndende erhvervshæmning vil have forbedrede muligheder for et gunstigt resultat. Efter de oplysninger, jeg har til rådighed, er det ikke sådan, at reglerne for støtte til arbejdsdygtige invalider til køb af bil er for snævre eller administreres for snævert.